

[Poulsgaard]

de. Man kan kun håbe på, at lægerne vil føre en slags dobbeltbogholderi, således at man har én journal til patienter og en anden til internt brug.

Skulle sagen fra Århus imidlertid give anledning til, at man tog den vedtagne lov op til revision, ville lidt være opnået i forbindelse med den tragiske hændelse, der er sket i Århus.

Svar (8/7 87):

Indenrigsministeren (Enggaard):

I henhold til § 9 i lov om offentlighed i forvaltningen har patienter ret til aktindsigt i deres sygehusjournal. Bestemmelsen vedrører sygehusjournaler, der er oprettet efter 31. december 1986, og tilførsler til eksisterende sygehusjournaler, der er foretaget efter dette tidspunkt. Aktindsigt kan dog undtagelsesvis begrænses i det omfang, partens interesse i aktindsigt findes at burde vige for afgørende hensyn til bl.a. den pågældende selv.

Den i spørgsmålet omtalte AIDS-patient ville derfor – såfremt han havde fremsat ønske herom – have haft ret til aktindsigt i egen sygehusjournal, medmindre det ud fra en konkret lægelig vurdering var fundet nødvendigt at afslå begæringen, jf. ovennævnte.

I øvrigt skal jeg bemærke, at den pågældende patient også i henhold til reglerne om parters aktindsigt i forvaltningslovens kapitel 4 kunne have fremsat begæring om aktindsigt over for kommunens social- og sundhedsforvaltning i den lægelige erklæring, som var udarbejdet til brug for hans pensionsansøgning.

Spm. nr. S 1385

Til *socialministeren* (1/7 87) af:

Jytte Andersen (S):

»Vil ministeren redegøre for udviklingen af ventelisterne til daginstitutionerne fordelt på kommuner, give oplysninger om stigningen i fødselstallet, ligeledes fordelt på kommuner, samt oplyse, om ministeren på den baggrund vil fritage kommunerne for strafafgift i forbindelse med udbygning af daginstitutioner?«

Begrundelse

Ifølge dagspressen forlyder det, at ventelisterne til daginstitutionerne vil stige yderligere

re som følge af det stigende fødselstal. På den baggrund må strafafgiften til staten ved yderligere udbygning af daginstitutionerne tages op til nyvurdering.

Foreløbigt svar (13/7 87):

Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):

Socialministeriet har bedt Socialstyrelsen fremskaffe de ønskede oplysninger om ventelister m.v. og vil sende endeligt svar, når styrelsens redegørelse foreligger.

Spm. nr. S 1386

Til *justitsministeren* (2/7 87) af:

Lenger (SF):

»Vil ministeren overveje en justering af lovgrundlaget for ydelse af erstatning til ofre for forbrydelser, efter at offererstatningsnævnet i sin årsberetning for 1986 har peget på en række virkninger af den seneste lovændring, som synes i modstrid med intentionerne bag lovrevisionen?«

Begrundelse

Nævnet vedrørende erstatning til ofre for forbrydelser har netop fremlagt en yderst informativ og problembeskrivende årsberetning for 1986.

Efter min mening er to af de påpegede forhold i strid med Folketingets intentioner ved den seneste revision af lovgrundlaget for ydelse af erstatninger til voldsofre.

For det første oplyser nævnet, at der ved alvorlige skader, som giver varige men, men »kun« indebærer erhvervsevnetab på mindre end 15 pct., er sket en formindskelse af erstatningen i forhold til praksis før erstatningsansvarsloven. Det mener jeg ikke var Folketingets mening i sin tid.

For det andet oplyser nævnet, at modregning af andre offentlige ydelser efter kapitaliseringsprincippet kan betyde en voldsom nedsættelse af erstatningen.

Som eksempel nævnes en sag, hvor en kvinde med en mengrad på 75 pct. og et erhvervsevnetab på 100 pct. fik udmålt en erstatning på 685.000 kr., men hvor kun 92.000 kr. kom til udbetaling.

I et andet eksempel fik en yngre mand efter et drabsforsøg fastsat mengraden til 120 pct. og erhvervsevnetabet til 100 pct. og ud-